

Dosarul nr. 1a-698/22
Ciocana
Nr. PIGD:1-17198920-02-1a-11042022
Serghei

Judecătoria Chişinău, sediul
Judecător: Papuha

DECIZIE

28 iulie 2026
mun. Chişinău
Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţa:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Bulhac Ion
Judecători Pîslariuc Vitalie şi Mămăligă
Natalia
Grefieri Şeptelici Cristian, Ciovan Alina şi Cantea
Nadejda
Cu participarea:
Procurorului Nani Liliana
Avocatului Vîzdogă Ion
Inculpatului Frunză Ion
Părţii vătămate Arnău Elena

Judecând în şedinţa judiciară **publică**, în ordine de apel, apelul declarat de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chişinău, oficiul de reprezentare a învinuirii în instanţa de judecată, Lupaşco Artur, împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 28 februarie 2022, în cauza penală de învinuire a lui,-

Frunză Ion *****, născut la *****, cetăţean al Republicii Moldova, moldovean, studii superioare, supus militar, anterior nejudecat,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.324 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei în prima instanţă: 18.10.2017 – 28.02.2022.

Judecarea cauzei în instanţa de apel: 11.04.2022 – 28.07.2026.

Procedura de citare legal executată.

Verificând materialele cauzei penale, în raport cu argumentele invocate în apelul depus, ţinând cont de părerea procurorului şi a apărătorului, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 28 februarie 2022 Frunză Ion a fost achitat pentru învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, pe motiv că faptele inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Mijloacele materiale de probă: înregistrările audio a discuțiilor dintre Elena Arnăut și Ion Frunză care constituie file-urile cu denumirile REC005; REC008; REC009; REC023; REC024; REC027; REC030; REC035 și REC038, care sunt stocate pe un CD de model „KAKTUZ”, un CD de model „FREESTYLE” și procesul verbal de cercetare al obiectivului destinat păstrării valorilor materiale din 04.05.2017, cu nr. 1863 întocmit de agentul constatator Simion Roșca, urmează a fi păstrate la cauza penală, pe tot termenul de păstrare a acesteia.

Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, prin rechizitoriu, inculpatul Ion Frunză, este învinuit de faptul, că în perioada de timp, începând cu luna februarie 2017 până la 12 mai 2017, activând în calitate de ofițer principal de sector al sectorului de poliție nr. 3 al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP a MAI, numit în această funcție în baza Ordinului Șefului IGP, nr. 238ef, din 05.07.2013, în grad special – căpitan de poliție, fiind în conformitate cu prevederile art.123 alin. (2) din Codul penal, persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statului de drept, ignorând prevederile art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor; să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu; să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege; să respecte regulamentul intern, contrar prevederilor art. 19 lit. d), e) 20 lit. b), d), 26 alin. (1) lit. a) ale Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, prin care polițistul urmează să asigure reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni și contravenții, să constate cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor; să constate contravenții și să aplice sancțiuni contravenționale potrivit legii, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului, să aibă un comportament demn, contrar pct. 15 lit. i), j) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006, prin care colaboratorul de poliție este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din

poliție, acționând, de comun acord și împreună cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, invocând drept temei faptul că anterior, îndeplinind acțiuni în exercitarea funcției sale, a favorizat-o pe Elena Arnăut la soluționarea unor litigii apărute în activitatea de antreprenariat a acesteia, a estorcat de la ultima pentru sine și pentru persoanele neidentificate, mijloace financiare ce nu i se cuvin în sumă de 7000 lei MDA.

Astfel, organul de urmărire penală a calificat faptele incriminate inculpatului Ion Frunză în baza art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, după indicii calificativi „pretinderea personal de către o persoană publică de bunuri ce nu i se cuvin pentru sine și pentru o altă persoană pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșită de mai multe persoane cu estorcarea de bunuri”.

La data de 21.09.2017, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal – Nicolae Zanevici, Ion Frunză a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal (f.d. 140-141 Volumul I).

Solicitările apelantului:

*Nefiind de acord cu sentința prime instanțe, la 11 martie 2022, acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Lupașco Artur, a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 februarie 2022 și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care de recunoscut vinovat pe Frunză Ion ***** săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și în baza acestei legi, de stabilit pedeapsă penală de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de la 7000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un tennen de la 7 ani.*

În motivarea apelului s-a indicat că, sentința instanței de fond de achitare a inculpatului Frunză Ion pe art.324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal este ilegală și neîntemeiată, contrar prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, fiind introduse unele formulări în partea descriptivă a sentinței de achitare, ce pun la îndoială nevinovăția lui Frunză Ion ***** în comiterea infracțiunii încriminate. Mai mult, instanța de judecată, doar declarativ invocă precum că, probatoriul părții acuzării nu conține nici o probă directă ce ar indica asupra acțiunii concrete sau a intenției lui Frunză Ion de a comite fapta imputată.

Subliniază că în cadrul cercetării judecătorești, de către partea acuzării au fost prezentate și cercetate probele ce confirmă vinovăția inculpatului Frunză Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate și anume: declarațiile părții vătămate Elena Arnăut, care în ședința de judecată a declarat, că activează la piața „Calea

Basarabiei”, unde deține câteva buticuri. Pe Ion Frunză îl cunoaște de aproximativ 19-20 ani, numele de familie îl cunoaște din momentul adresării la ultimul cu problemele sale. A avut un conflict cu Antomna, pe care o cunoaște de aproximativ 10 ani, care i-a luat marfa cu tot cu butic, Ion Frunză activând în calitate de polițist s-a adresat la el cu mai multe plângeri, solicitând restituirea buticului și a mărfurilor. Menționează că a procurat de la Antonina un butic, însă nu buticul pe care îl arenda și din motiv că nu a putut demonstra faptul transmiterii banilor a rămas și fără butic și fără marfa. Deși a scris multe plângeri în biroul lui Ion Frunză, a scris plângere și la IP Râșcani a DP mun. Chișinău, unde a și fost audiată. Personal s-a adresat la Ion Frunză referitor la soluționarea plângerilor sale, de câte ori anume s-a adresat nu poate spune, dar de multe ori. Au avut loc câteva întâlniri în biroul lui Ion Frunză, de față cu Antonina, solicitând restituirea banilor, ultima invoca că marfa îi aparține. După un an de zile s-a rezolvat problema, cu restituirea mărfurilor, după primirea mărfurilor cu administrația pieții nu a semnat careva acte. Aproximativ în luna ianuarie a primit marfa și tot atunci s-au început discuțiile referitor la bani. Astfel timp de 4 luni a discutat cu Ion Frunză, care i-a indicat că este necesară suma de 7000 lei pentru ridicarea mărfii. La întrebarea pentru ce suma dată i s-a răspuns că trebuie „mai sus”, dar unde anume nu cunoaște. Nu avea suma respectivă de bani și i-a spus că mai bine cu banii respectivi achită arenda, fiindcă avea conflict din motiv că urma să achite suma de 11 mii lei pentru buricul unde se păstra marfa. A fost telefonată de mai multe ori, fiind întrebată „ce se aude”, însă nu răspundea la apeluri. După o perioadă de timp de ea s-a apropiat persoana pe nume Siemion, numele de familie nu îl cunoaște, care era angajat în calitate de polițist, care a început a întocmi procesul verbal pe faptul că actele pe marfa nu era în conformitate cu legea, motiv din care l-a telefonat pe dl. Ion și la întrebarea sa i s-a răspuns că primul nu are dreptul de a întocmi careva procese verbale. Dl. Simion i-a indicat să semneze procesul verbal, atunci dl. Ion i-a spus că va semna el în locul ei, ea fiind de acord, și dl. Ion a întrebat-o de ce se mișcă așa greu, având în vedere că nu i-a adus 6000 - 7000 lei, la ce i-a răspuns că a transmis banii unei prietene și i-a indicat că îi poate transmite imediat banii, atunci a telefonat prietenei și i-a demonstrat faptul dat. Procesul-verbal a fost întocmit reieșind din faptul că nu dispunea de patenta de întreprinzător, procesul-verbal întocmit nu l-a semnat, iar soluția cauzei contravenționale nu o cunoaște. În cadrul urmăririi penale a depus declarații, care sunt veridice. Deseori a fost telefonată de Ion Frunză, erau și mesaje, precum au fost și înregistrările discuțiilor cu Ion Frunză, înregistrările au fost efectuate pe un dictafon, procurat pe anunțul plasat pe www.999.md. Consideră că suma solicitată a fost necesară pentru transmiterea șefilor de mai sus, suma de bani a fost solicitată doar o singură dată, în rest au mers discuții referitor la faptul când vor fi transmiși banii. Totodată consideră că dacă nu transmitea banii erau să fie careva consecințe,

însă asemenea consecințe nu au urmat. Pe faptul solicitării sumei de bani a depus plângere la Centru Național Anticorupție, la moment nu are pretenții față de Ion Frunză. Depunând plângerea la Centru Național Anticorupție a indicat în textul acesteia „Vanea polițistul”, deși cunoștea că se numește Ion Frunză. Conflictul cu Antonina Bradu a început de aproximativ 4 ani. În depozit marfa a fost depozitată în lipsa sa, la depozitarea mărfii au participat câțiva reprezentanți ai pieței, depozitul aparține pieței. Marfa a fost depozitată în septembrie și a fost restituită în ianuarie - februarie. Referitor la cazul dat s-a adresat către dl. Vinogradov, care i-a invocat că urmează să achite plata arendei în mărime de 12 mii lei, sumă care nu a fost achitată, nu cunoaște dacă i s-a spus Antoninei Bradu să achite suma. Nu toate discuțiile cu Ion Frunză au fost înregistrate, deoarece nu avea dictafonul. Din câte își amintește a înregistrat careva discuții când era cu Antonina Bradu și Ion Frunză, iar discuțiile deslușite au fost prezentate la CNA pe CD-uri, personal le-a selectat. Nu ține minte câte înregistrări au fost șterse, deoarece erau multe, Transcrierile au fost efectuate în mai multe locuri și în sectorul Telecentru și în sectorul Rîșcani, transcrierile fiind efectuate în aceiași zi, dar în cel mult 2 zile. La CNA a transmis patru sau cinci CD-uri, iar dictafonul său personal nu l-a transmis. CD-urile au fost transmise procurorului, procurorului din cadrul CNA, la care s-a adresat a transmis dictofonul, la care a și rămas, dar nu își aduce aminte cum se numește procurorul. Dictofonul a fost procurat de timp de vară, iar conflictul a început în luna septembrie, înregistrările au fost efectuate de ea personal, când avea posibilitatea atunci și îl folosea. A început a utiliza dictafonul deoarece Antonina Bradu o insulta, iar când se apropiau împreună la dl. Ion, indica că nu a vorbit asemenea cuvinte. În dictafon sunt toate înregistrările cu Antonina Bradu și administrația pieței. În cauza penală după acuzarea Antoninei Bradu are calitatea de parte vătămată, dar cu ce s-a finalizat cauza dată nu cunoaște. Ion Frunză a pretins sumele de bani pentru alte persoane, dar pentru care anume nu cunoaște, nu spunea la direct că dorește banii pentru el, dar spunea că pentru altcineva. Conflictul cu Antonina Bradu a început de la faptul că a procurat de la ea un butic, iar cel de alături îl arenda, ulterior aceasta a realizat buticul ei, dar nu pe cel arendat. Nu dispune de contract de vânzare cumpărare a buticului.

La fel, declarațiile părții vătămate Arnăut Elena Ion, date în cadrul urmăririi penale colaborează cu cele făcute în cadrul cercetării judecătorești. Astfel, partea vătămată Arnăut Elena a declarat că, activează în calitatea de realizator la piața Calea Basarabiei, anterior a avut un conflict cu o persoană care i-a dat în arendă buticul pentru a lucra și anume cu cet. Antonina Bradu. În rezultatul conflictului marfa pe care Arnăut Elena o realiza a fost dusă într-un alt depozit și aproximat tocmai peste un an a ridicat-o înapoi. Cu referire la conflictul acesta Arnăut Elena a scris mai multe plângeri în adresa inspectorului de sector care activează la piața Calea Basarabiei și anume Frunză Ion pentru a soluționa legal acest conflict, de

asemenea a scris plângere și la Procuratura sect. Rîșcani, unde a fost pornită o cauză penală pe faptul dat. După ce i-a fost restituită marfa și anume aproximativ în luna ianuarie 2017, peste o săptămână de la restituirea mărfii, inspectorul de sector Frunză Ion a telefonat-o pe Arnău Elena și a chemat-o la el în oficiu, sau altfel spus în biroul lui de serviciu și motivând prin faptul că el a ajutat-o cu restituirea mărfii i-a spus că ar trebui ceva de dat. La cele spuse de către inspectorul de sector Frunză Ion, Arnău Elena a întrebat ce anume trebuie de dat, perdele sau altceva. La întrebarea înaintată Frunză Ion i-a spus că ea nu prea înțelege despre ce este vorba astfel acesta i-a spus că trebuie de dat „acolo sus” 6-7 mii lei. La cele declarate de către Frunză Ion, Arnău Elena l-a întrebat pe Frunză Ion cui acolo sus, astfel acesta i-a comunicat că trebuie de dat la șefi, fără a concretiza care anume șefi. La cerințele lui Frunză Ion, Arnău Elena i-a comunicat inițial lui Frunză Ion că cu banii care îi cere mai bine îi achita pentru arendă însă pe urmă i-a spus că va vedea. După discuția dată Arnău Elena nu a mers la Frunză Ion să-i transmită banii, astfel acesta venea periodic la ea în butic și o întreba când intră la el sau o telefona la telefon, prin aplicația viber și o întreba când vine la el. Peste vre-o 2 luni de la prima discuție cu Frunza Ion, și anume la data de 04 mai 2017, în buticul unde activează Arnău Elena a venit un colaborator de poliție care de asemenea este inspector de sector în piața Calea Basarabiei care a solicitat de la ultima actele pentru activitate. La cererea colaboratorului de poliție cu numele Simion, Arnău Elena i-a comunicat că nu are careva acte pentru activitatea ei astfel, colaboratorul de poliției Simion i-a comunicat că-i va întocmi un proces-verbal pe faptul lipsei documentelor. Văzând că colaboratorul de poliție cu numele Simion întocmește proces-verbal, Arnău Elena i-a scris lui Frunză Ion prin intermediul aplicației „viber” și l-a întrebat dacă a trimis el controlul. La întrebarea lui Arnău Elena, Frunză Ion i-a comunicat să-i transmită lui Simion că Arnău Elena va semna procesul-verbal la Frunză Ion în birou și totodată ultimul i-a comunicat că totul va fi bine și se va clarifica cu situația dată. După discuția cu Frunză Ion, Arnău Elena nu a mai semnat nici un proces-verbal și i-a comunicat colaboratorului de poliție cu numele Simion că va merge la Frunză Ion să semneze procesul-verbal, la cele spuse colaboratorul de poliție fiind de acord. Pe data de 06.05.2017, Frunză Ion a telefonat-o repetat pe Arnău Elena și a întrebat când merge la el să semneze procesul-verbal. Pe data de 11 mai 2017, Frunză Ion a telefonat-o pe Arnău Elena de 2 ori însă aceasta nu i-a răspuns. Aproximativ la data de 12 mai 2017 în buticul în care activează Arnău Elena a venit colaboratorul de poliție cu numele Simion care i-a comunicat să meargă să semneze actul comunicând „cu nemuritul acesta a vostru...”. Tot în ziua când a fost chemată de către colaboratorul de poliție Simion, a mers la biroul lui Frunză Ion însă când a ajuns ușa era încuiată, astfel Arnău Elena i-a scris un mesaj „sunt pe loc dar pup ușa” și tot atunci a venit și Frunză Ion. După ce am intrat în biroul de serviciu,

Frunză Ion i-a comunicat că aceasta greu se mișcă și dacă el se va mișca ca și ea atunci pe el îl vor da afară de la serviciu. În timpul discuției în biroul lui Frunză Ion acesta căuta procesul-verbal întocmit pe numele lui Arnăut Elena și totodată a întrebat-o dacă ultima îi dă acordul să semneze în locul ei la ce i-a comunicat că dacă dorește poate să semneze. Tot atunci, în timpul discuției cu Ion Frunză acesta a întrebat-o pe Arnăut Elena „unde-i rubla?”, la întrebarea acestuia ultima i-a comunicat că nu are acum deoarece i-a împrumutat bani unei prietene de ale sale și poate s-o telefoneze de față cu el ca ea să confirme. După discuția cu prietena sa Arnăut Elena i-a comunicat lui Ion Frunză că va avea banii peste aproximativ o săptămână astfel, Ion a comunicat „vezi să fie peste o săptămână că în caz contrar vei primi (cuvânt necenzurat)”, după care Ion iarăși a concretizat dacă poate să semneze. Pe data de 19 mai 2017, ora 12 și 12 min Frunză Ion a telefonat-o pe Arnăut Elena la telefon prin aplicația „viber” însă aceasta nu i-a răspuns iar după aceasta Ion Frunză nu a mai telefonat-o. De asemenea, Arnăut Elena a declarat că în scopul de a se asigura de acțiunile ilegale ale colaboratorului de poliție Frunză Ion, toate discuțiile cu acesta ea le-a înregistrat cu dictofonul de model „Alisten” pe care la predat organului de urmărire penală pentru confirmarea celor spuse de ea (f.d.19, 20, 21-23). Subsidiar, procurorul invocă și probele materiale indicat în rechizitoriu.

Notează că în cadrul cercetării judecătorești, au fost cercetate corpurile delictelor înregistrările audio între partea vătămată Arnăut Elena și colaboratorul de poliție Frunză Ion, cu darea citirii stenograma convorbirilor. Partea apărării nu a obiectat veridicitatea

înregistrărilor audio și corectitudinii stenogramei întocmite în baza înregistrărilor prezentate. Deși au fost prezentate aceste probe și cercetate, instanța de judecată nu le-

a analizat, nu le-a reflectat în sentință și nu le-a respins, indicând formal precum că,

deoarece aceste probe se contrazic una pe alta și până la urmă nu este clar instanței de judecată prin care metodă legală a fost dobândită proba cu înregistrarea audio de pe dictafonul mai sus indicat.

A opinat că, sentința contestată, contrar prevederilor art.384 alin.(4) Cod de procedură penală, nu se întemeiază pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Instanța de judecată contrar prevederilor art. 394 alin.(3) pct. 2) Cod de procedură penală, nu a indicat motivele pentru care a respins probele descrise, aduse în sprijinul acuzării. Astfel, neindicând motivele pentru care respinge probele acuzării, instanța de judecată a generat o concluzie pripită, nergumentată precum că, „nu există nici o probă directă care ar dovedi faptul că inculpatul a pretins prin estorcare suma de bani de la Elena Arnăut în mărime de 7000 lei.”

De asemenea, instanța declarativ a indicat în sentință precum că, instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. În cadrul cercetării judecătorești, de către partea acuzării au fost prezentate și cercetate probele ce confirmă vinovăția inculpatului Frunze Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate.

A mai menționat că instanța de judecată în partea descriptivă a sentinței constată faptul că nu există nici o probă directă care ar dovedi faptul săvârșirii infracțiunii, iar în dispozitivul sentinței motivul achitării îl indică că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Neexistența probelor nu poate duce la adoptarea sentinței de achitare pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, ci la achitare conform pct. 1), 2), la alin. (1) art. 390 din Codul penal: nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; fapta nu a fost săvârșită de inculpat”, și nici de cum pe pct. 3) al aceleiași legi, „fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.”

Accentuează că în corespundere cu art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat, însă instanța de judecată contrar acestei legi își exprimă concluzii fără a se baza pe probe, iar în unele situații probele cercetate dovedesc contrariul concluziilor formulate. Acest fapt pune la îndoială că instanța de judecată a fi intrat în esența învinuirii și denotă că nu a dat apreciere probelor cercetate în ședința de judecată.

În ședința de apel, procurorul Nani Liliana a susținut cererea de apel înaintată și a solicitat admiterea acesteia, casarea sentinței instanței de fond și recunoașterea vinovăției inculpatului.

Partea vătămată Arnăut Elena, în ședința de judecată a susținut cererea de apel înaintată și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

În ședința de judecată, avocatul Vîzdoga Ion, cât și însăși inculpatul Frunză Ion, au solicitat respingerea cererii de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Aprecierea instanței de apel:

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în cererile de apel și cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge ca fiind nefondat acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Lupașco Artur, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 februarie 2022, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Art. 409 Cod de procedură penală stipulează că, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În conformitate cu art. 415 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei.

Colegiul penal subliniază că în accepțiunea art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1)-(8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată în conformitate cu prevederile prezentului cod, exceptând doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale.

În acord cu art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală, normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod.

Sentința primei instanțe a fost contestată de partea acuzării, prin care a solicitat emiterea unei decizii de condamnare în privința lui Frunză Ion.

Colegiul indică, că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că faptele reținute de organul de urmărire penală comise de Frunză Ion nu pot fi calificate ca o infracțiune din motiv că nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În acest sens, Colegiul penal atestă că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate prin prisma utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege și în mod just a conchis asupra achitării inculpatului Frunză Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Frunză Ion au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal remarcă că, *fîind audiat în ședința de judecată în calitate de inculpat Frunză Ion*, a comunicat că, vina în comiterea infracțiunii imputate nu o recunoaște. Din anul 1992 activează în MAI până în anul 2017. Din anul 1996 până la eliberare a activat în calitate de ofițer de sector la Sectorul de Poliție nr. 3 al IP Râșcani, care este amplasat în incinta Pieței „Calea Basarabiei” din str. Calea Moșilor 4, mun. Chișinău. Pe Elena Arnău o cunoaște de aproximativ 10-15 ani, că activa inițial în calitate de realizator la Piața „Calea Basarabiei”. În anul 2015 între Elena Arnău și Antonina Bradu a apărut un conflict, deoarece Elena Arnău activa în calitate de realizator la ghereta ce-i aparținea Antoninei Bradu și ultima bănuia că Elena Arnău i-a sustras prin înșelăciune mai multă marfă și a realizat-o separat. În consecință ambele veneau la el pentru a se clarifica între ele, chiar și depuneau mai multe plângeri una pe alta. În baza faptului că persista o careva bănuială rezonabilă că a fost comisă o infracțiune, a transmis materialele conform competenței în adresa Comisariatului de Poliție, însoțite de raportul său, și ca rezultat a fost dispusă pornirea urmăririi penale pe art. 190 alin. (4) Cod penal, în care Antonina Bradu a fost recunoscută ca învinuită, iar Elena Arnău în calitate de parte vătămată. Această cauză penală cu nr. 2015022518 se examina de ofițerul de urmărire penală al SUP al IP Râșcani, Ivanov Alexandru, el nu a fost membru al grupului de ofițeri deoarece nu avea statut de ofițer de urmărire penală și nici de ofițer de investigații. Pe parcursul perioadei 2015 – 2017, acest conflict între ele continua necătând la faptul că exista acel dosar penal, ele nu se puteau înțelege între ele și să se împace, ci dimpotrivă se învinuiau reciproc de sustragerea bunurilor una de la alta. Personal nu se implica în derularea urmăririi penale pe acel dosar că nu avea nici o competență, dar de fiecare dată când ele se certau le trimitea la ofițerul de urmărire penală că să-și prezinte probele ce dovedesc poziția

lor. Deoarece Antonina Bradu se considera proprietara gheretei și a mărfii din acea gheretă, cu acordul administrației Pieții „Calea Basarabiei” a depozitat toată marfa într-o încăpere folosită ca depozit de către administrația Pieții, în scopul asigurării integrității acesteia până la finisarea dosarului penal. Personal nu a participat la depozitarea acestei mărfi, fiind prezenți reprezentantul Pieții și Antonina Bradu. Despre faptul dat a aflat de la Elena Arnăut care la fel se plângea pe acțiunile ilegale ale Antoninei Bradu. Sechestrul mărfii date genera un conflict continuu și contestarea acțiunilor atât între ele cât și cu implicarea administrației Pieții. Această marfă s-a aflat în depozit aproximativ un an de zile. Administrația Pieții a decis eliberarea mărfurilor ambelor persoane adică cu participarea Elenei Arnăut și Antonina Bradu, însă ele ambele urmau să achite pentru depozitarea mărfii pe această perioadă, suma totală fiind de aproximativ 14-16 mii lei și nu conta cine urma să achite această sumă, suma urma a fi achitată în casa Pieții, fapt invocat și de șeful securității Pieții, Ion Macovei. Ambele nefiind de acord să achite le-a sugerat să achite câte jumătate fiecare și să își scoată marfa la realizare, ca să nu iasă în pierdere nici una din ele. Din câte a auzit Antonina Bradu a achitat jumătatea ei, circa 7000 lei, precis nu cunoaște, însă ea și-a ridicat marfa, pe când Elena Arnăut a promis atât administrației cât și lui că cum i se va restituie o datorie, imediat achită cota ei pe restanța sumei de arendă a depozitului. Administrația crezând-o de cuvânt la fel i-a eliberat și marfa ei din depozit, mai mult ca atât el a insistat în fața administrației de a-i elibera marfa ei din depozit, ca să se evite conflictele și plângerile acestora, deoarece toți erau obosiți de acel conflict de lungă durată între ele două. Ulterior după ce Elena Arnăut și-a ridicat marfa, ea deja se eschiva de la achitarea restanței respective în casa Pieții, iar administrația Pieței în permanență îi reproșau lui că ea nu se achită și i-a dus în eroare cu promisiunile ei și cu garanția sa. Într-adevăr avea foarte multe întâlniri cu Antonina Bradu și Elena Arnăut în biroul de serviciu și de fiecare dată se stăruia să le împace ca să fie evitate conflictele, uneori chiar trecute în acțiuni de încălcare a ordinii publice, deoarece se certau în public și se numeau urât. După ce Elena Arnăut deja se eschiva de la achitarea restanței pe arendă în casa Pieții, de mai multe ori la diferite întâlniri i-a spus să achite suma ca să nu apară și alte conflicte, care se pot genera în contravenții și infracțiuni. La toate aceste întâlniri el vorbea doar de această achitare a restanței la arendă, despre alte sume de bani cu ea nu a discutat și nu a solicitat. În ce privește învinuirea formulată de aceasta precum că îi solicita acești bani pentru a hotărâ careva probleme pe dosarul penal, nu corespunde adevărului. Nu exista nici o premiză ca să se implice pe acel dosar penal, deoarece ea avea statut de parte vătămată și nu era chiar nici o necesitate ca cineva să se implice în interesele ei. A discutat doar despre achitarea sumei de circa 7000 lei, restanța pentru arenda încăperii unde a fost depozitată marfa ei timp de 1 an, fapt ce se înțelege foarte clar chiar din discuțiile lor înregistrate de ea, și

care precum că ar confirma cele declarate de ea la procuratură, confirmă interesul ei de a nu achita suma restantă pentru arenda depozitului.

La întrebările acuzatorului de stat a comunicat că, consideră că motivul pentru care a fost declarat la organul de drept a fost faptul că nu dorea să achite plata pentru arendă. Pentru evitarea conflictelor, personal o trimitea la administrația pieții pentru a achita arenda, în care într-o ședință comună cu administrația, ultimul a declarat că nu îl interesează ce conflicte are, dar să achite arenda. Nu a colectat bani, trimitea îndrumar. De la ambele proprietare a fost depozitată marfa, nu a participat. Nu a participat la careva acțiuni de depozitare, la restituire de asemenea nu a participat. Recomanda scoaterea mărfurilor ca să nu se strice în depozit. Din spusele Elenei Arnăut au fost sechestrate draperii. Nu cunoaște valoarea și cantitatea mărfurilor. Au fost sechestrate într-o gheretă din incinta Pieții. Marfa a fost depozitată de Antonina Bradu împreună cu administrația Pieții. Procesul verbal cu privire la contravenție nu a fost întocmit de el, ei doar recomandă, nu i-a spus să semneze procesul verbal. În privința Elenei Arnăut nu a fost întocmit un proces verbal, ci doar un act de recomandare. Pe colaboratorul poliției Simion Roșca îl cunoaște, care își desfășoară activitatea în calitate de ofițer de sector, conform atribuțiilor de serviciu. Careva discuții în trei referitor la marfă, activitate poate a avut loc, dar nu își amintește acel moment. Sumele de bani nu au fost cerute, ci îndrumate de a le achita pentru arenda pe care o datora. De la Elena Arnăut nu a solicitat careva sume de bani pentru a fi transmise altor persoane. Pe data de 04.05.2017 nu a fost la buticul Elenei Arnăut pentru a solicita careva acte de activitate, Simion Roșca nu era subalternul său. Cu Elena Arnăut erau în relații bune. Nu cunoaște dacă Simion Roșca a preîntâmpinat-o pe Elena Arnăut referitor la întocmirea procesului verbal. Nu cunoaște dacă Elena Arnăut s-a achitat pentru marfa depozitată, la momentul dat arenda nu era achitată, însă nu cunoaște dacă ulterior a fost achitată. Marfa a fost depozitată aproximativ un an. A fost un conflict între ele, care a continuat chiar și după plecarea sa. În obligațiunile sale de serviciu intra faptul de a întocmi procesul verbal. Confirmă că a avut multe discuții, însă cele anexate la dosar nu cunoaște dacă sunt veridice sau nu. A fost intentat dosar penal pe numele Antoninei Bradu. A transmis administrației de a se clarifica cu arenda. Nu își amintește așa discuții, crede că era vorba de suma de bani care urma a fi achitată în contul arende. Le îndruma tot timpul de a achita arenda, le-a spus clar că suma de 7000 lei să achite pentru arendă. A pus cuvânt că nu achita-se arenda pentru faptul că marfa a fost depozitată, și le tot îndruma să o achite. A decis singură să achite arenda. Nu cunoaște dacă a fost achitată arenda. A sugerat să achite arenda, însă nu a participat la eliberarea din depozit a mărfurilor. Antonina Bradu a achitat jumătate de arendă, urmând ca Elena Arnăut să achite cealaltă jumătate. A avut în vedere să achite arenda. Doar Elena Arnăut avea calitatea de parte vătămată pe cauza penală după acuzarea Antoninei Bradu.

Fiind audiat în ședința de judecată în instanța de apel, Frunză Ion a comunicat că învinuirea îi este clară și o cunoaște însă nu recunoaște vinovăția. A menționat că susține declarațiile depuse în instanța de fond, suplimentar nu are ce adăuga. A reiterat că nu au fost solicitate careva sume bănești, li s-a spus să achite doar arenda. La întrebarea procurorului a comunicat că este polițist și a recomandat să achite arenda pentru depozitarea mărfii.

Astfel, în ședința de judecată acuzatorul de stat, în susținerea învinuirii formulate față de inculpat, au prezentat următoarele probe administrate la urmărirea penală și examinate nemijlocit în ședința de judecată:

*- **declarațiile părții vătămate Elena Arnăut**, care fiind audiată în ședința de judecată în prima instanță a declarat, că activează la piața „Calea Basarabiei”, unde deține câteva buticuri. Pe Ion Frunză îl cunoaște de aproximativ 19-20 ani, numele de familie îl cunoaște din momentul adresării la ultimul cu problemele sale. A avut un conflict cu Antonina, pe care o cunoaște de aproximativ 10 ani, care i-a luat marfa cu tot cu butic, Ion Frunză activând în calitate de polițist s-a adresat la el cu mai multe plângeri, solicitând restituirea buticului și a mărfurilor. Menționează că a procurat de la Antonina un butic, însă nu buticul pe care îl arenda și din motiv că nu a putut demonstra faptul transmiterii banilor a rămas și fără butic și fără marfă. Deși a scris multe plângeri în biroul lui Ion Frunză, a scris plângere și la IP Râșcani a DP mun. Chișinău, unde a și fost audiată. Personal s-a adresat la Ion Frunză referitor la soluționarea plângerilor sale, de câte ori anume s-a adresat nu poate spune, dar de multe ori. Au avut loc câteva întâlniri în biroul lui Ion Frunză, de față cu Antonina, solicitând restituirea banilor, ultima invoca că marfa îi aparține. După un an de zile s-a rezolvat problema, cu restituirea mărfurilor, după primirea mărfurilor cu administrația pieții nu a semnat careva acte. Aproximativ în luna ianuarie a primit marfa și tot atunci s-au început discuțiile referitor la bani. Astfel, timp de 4 luni a discutat cu Ion Frunză, care i-a indicat că este necesară suma de 7000 lei pentru ridicarea mărfii. La întrebarea pentru ce suma dată i s-a răspuns că trebuie „mai sus”, dar unde anume nu cunoaște. Nu avea suma respectivă de bani și i-a spus că mai bine cu banii respectivi achită arenda, fiindcă avea conflict din motiv că urma să achite suma de 11 mii lei pentru buticul unde se păstra marfa. A fost telefonată de mai multe ori, fiind întrebată „ce se aude”, însă nu răspundea la apeluri. După o perioadă de timp de ea s-a apropiat persoana pe nume Simion, numele de familie nu îl cunoaște, care era angajat în calitate de polițist, care a început a întocmi procesul verbal pe faptul că actele pe marfă nu era în conformitate cu legea, motiv din care l-a telefonat pe dl. Ion și la întrebarea sa i s-a răspuns că primul nu are dreptul de a întocmi careva procese verbale. Dl. Simion i-a indicat să semneze procesul verbal, atunci dl. Ion i-a spus că va semna el în locul ei, ea fiind de acord, și dl. Ion a întrebat-o de ce se mișcă așa greu, având în vedere că nu i-a adus 6000 – 7000 lei, la ce ia răspuns că a transmis banii unei prietene și*

i-a indicat că îi poate transmite imediat banii, atunci a telefonat prietenei și i-a demonstrat faptul dat. Procesul verbal a fost întocmit reieșind din faptul că nu dispunea de patenta de întreprinzător, procesul verbal întocmit nu l-a semnat, iar soluția cauzei contravenționare nu o cunoaște. În cadrul urmăririi penale a depus declarații, care sunt veridice. Deseori a fost telefonată de Ion Frunză, erau și mesaje, precum au fost și înregistrările discuțiilor cu Ion Frunză, înregistrările au fost efectuate pe un dictofon, procurat pe anunțul plasat pe www.999.md. Consideră că suma solicitată a fost necesară pentru transmiterea șefilor de mai sus, suma de bani a fost solicitată doar o singură dată, în rest au mers discuții referitor la faptul când vor fi transmiși banii. Totodată consideră că dacă nu transmitea banii erau să fie careva consecințe, însă asemenea consecințe nu au urmat. Pe faptul solicitării sumei de bani a depus plângere la Centru Național Anticorupție, la moment nu are pretenții față de Ion Frunză. Depunând plângerea la Centru Național Anticorupție a indicat în textul acesteia „Vanea polițistul”, deși cunoștea că se numește Ion Frunză. Conflictul cu Antonina Bradu a început de aproximativ 4 ani. În depozit marfa a fost depozitată în lipsa sa, la depozitarea mărfii au participat câțiva reprezentanți ai pieții, depozitul aparține pieții. Marfa a fost depozitată în septembrie și a fost restituită în ianuarie – februarie. Referitor la cazul dat s-a adresat către dl. Vinogradov, care i-a invocat că urmează să achite plata arendei în mărime de 12 mii lei, sumă care nu a fost achitată, nu cunoaște dacă i s-a spus Antoninei Bradu să achite suma. Nu toate discuțiile cu Ion Frunză au fost înregistrate, deoarece nu avea dictofonul. Din câte își amintește a înregistrat careva discuții când era cu Antonina Bradu și Ion Frunză, iar discuțiile deslușite au fost prezentate la CNA pe CD-uri, personal le-a selectat. Nu ține minte câte înregistrări au fost șterse, deoarece erau multe. Transcrierile au fost efectuate în mai multe locuri și în sectorul Telecentru și în sectorul Râșcani, transcrierile fiind efectuate în aceiași zi, dar în cel mult 2 zile. La CNA a transmis patru sau cinci CD-uri, iar dictofonul său personal nu l-a transmis. CD-urile au fost transmise procurorului, procurorului din cadrul CNA, la care s-a adresat a transmis dictofonul, la care a și rămas, dar nu își aduce aminte cum se numește procurorul. Dictofonul a fost procurat de timp de vară, iar conflictul a început în luna septembrie, înregistrările au fost efectuate de ea personal, când avea posibilitatea atunci și îl folosea. A început a utiliza dictofonul deoarece Antonina Bradu o insulta, iar când se apropiau împreună la dl. Ion, indica că nu a vorbit asemenea cuvinte. În dictofon sunt toate înregistrările cu Antonina Bradu și administrația pieții. În cauza penală după acuzarea Antoninei Bradu are calitatea de parte vătămată, dar cu ce s-a finalizat cauza dată nu cunoaște. Ion Frunză a pretins sumele de bani pentru alte persoane, dar pentru care anume nu cunoaște, nu spunea la direct că dorește banii pentru el, dar spunea că pentru altcineva. Conflictul cu Antonina Bradu a început de la faptul că a procurat de la ea un butic, iar cel de

alături îl arenda, ulterior aceasta a realizat buticul ei, dar nu pe cel arendat. Nu dispune de contract de vânzare cumpărare a buticului.

Fiind audiată în ședința de judecată în instanța de apel, partea vătămată Elena Arnăut a comunicat că susține declarațiile făcute în instanța de fond, ceva suplimentar nu are ce adăuga.

La întrebarea procurorului a comunicat că, pe domnul Frunză îl cunoaște de la Piața Calea Basarabiei, ca polițist de sector. Pe Antonina Bradu o cunoaște, a cumpărat un butic de la ea și a avut conflicte cu ea. Au fost făcute înregistrări cu domnul Frunză, aceste înregistrări au fost făcute la inițiativa proprie fiindcă s-a adresat cu careva plîngeri, iar el nu soluționa acele plîngeri. Avînd conflict cu doamna Bradu, s-a adresat la domnul Frunză, la care nu vedea ca el să rezolve careva probleme, a încercat să înregistreze convorbirile pentru că el cerea bani. Nu i-a transmis careva sume de bani.

La întrebarea avocatului a comunicat că, nu cunoaște de către cine a fost sechestrată marfa care îi aparține. Marfa a fost păstrată în alt butic, nu cunoaște al cui era acel butic. Nu își aduce aminte dacă administrația pieței care a sechestrat marfa, a solicitat să achite pentru păstrarea, depozitarea și paza mărfurilor. Nu a achitat la administrația Pieței pentru păstrarea mărfii. Pe Vinogradov îl cunoaște, era șef de pază. S-a adresat și la dumnealui pentru că era o problemă pe piață, i-a solicitat să soluționeze problema cu cine era în conflict. Confirmă cele spuse în instanța de judecată.

- **declarațiile martorului Simion Roșca**, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond a declarat, că activează în calitate de ofițer de sector al Sectorului nr. 3 al IP Râșcani al DP mun. Chișinău din anul 2015. Sediul sectorului fiind pe str.T.Vladimirescu 1. Împreună cu Ion Frunză a activat în cadrul Sectorului nr. 3, însă fiecare avea atribuțiile sale. Cunoaște așa persoane ca Antonina Bradu și Elena Arnăut, le cunoaște de pe teritoriul Pieții „Calea Basarabiei”, unde acestea activau, le cunoaște în legătură cu activitatea sa de serviciu. Personal nu le cunoaște, dar cunoaște faptul că s-au adresat la poliție și faptul că Antonina Bradu era proprietara magazinului, iar Elena Arnăut vânzătoare. Motivul neînțelegerii s-a iscat de la faptul că la Antonina Bradu dispărea marfa din gheretă, pe cazul dat fiind intentat un dosar penal, și de atunci neînțelegerii dintre ele au luat amploare și întru evitarea conflictelor, toata marfa a fost depozitată în depozitul Pieții până la clarificarea situației. Marfa a fost depozitată pe un termen de 1 an – 1 an și jumătate, din câte cunoaște Antonina Bradu comercializa draperii. Marfa nu cunoaște cum a fost ridicată, dar administrația pieții le-a spus ambelor să achite câte un procent pentru depozitare și marfa va fi eliberată. Nu cunoaște suma care a fost achitată, dar cunoaște că a avut loc o înțelegere că ambele să achite în jumătate, la fel este la curent că Antonina Bradu s-a achitat. În calitatea sa de ofițer de sector nu a efectuat careva verificări, însă în segmentul unde se comercializa

draperii tuturor persoanelor le-au fost eliberate recomandări, în legătură cu săvârșirea unor furturi. Au fost repartizate la 50 buticuri, însă Elena Arnăut a refuzat semnarea actului respectiv, indicând că are rude mai mari, cu care se va consulta referitor la actul dat, și anume a menționat că are rude în organele de drept, cu care se va consulta, refuzând semnarea actului, toate actele se păstrează la IP Râșcani al DP mun. Chișinău. În calitate sa de ofițeri de sector nu are atribuțiile de agent economic. Doamna a indicat că nu are nevoie de recomandările lor și că singură se va proteja. La momentul întocmirii actului, proprietara nu era prezentă, însă în alte discuții avea un comportament adecvat. Personal a văzut ca Ion Frunză să lucreze cu ambele. Faptele invocate sau petrecut în anul 2016, cât timp a fost depozitată marfa nu cunoaște, deoarece de faptul dat s-a preocupat administrația pieții. A prezentat și înmănat personal recomandările în vara anului 2016 sau 2017, chiar și în prezent dacă se întâmplă careva infracțiuni se duce discuții cu persoanele din împrejur. Toate recomandările întocmite sunt înregistrate la IP Râșcani al DP mun. Chișinău, în Registru. În cazul refuzul de a semna recomandarea nu se întocmește careva acte. Nu poate indica în baza cărui act a fost ridicată marfa, deoarece nu s-a ocupat de cazul dat, în atribuțiile sale de serviciu intră – examinarea materialelor, audierea persoanelor și descoperirea infracțiunilor. Piața „Calea Basarabiei” intră în teritoriu unde activează, se deplasează la chemări și la examinarea materialelor, fiindu-le oferit un loc pentru examinarea conflictelor și audierea persoanelor. De încăperea respectivă dispunea și el și Ion Frunză. Personal a văzut cum Ion Frunză a discutat și cu Elena Arnăut și cu Antonina Bradu, a comunicat în încăperea care era oferită de administrația pieții, pentru poliție. Au comunicat de mai multe ori, dar în care perioade de timp nu poate spune. Când comunicau erau permanent împreună, separat persoanele date nu le-a văzut niciodată. Toată piața era la curent cu faptul că nu era achitată arenda. Șeful sectorului nr. 3 la acel moment era Ruslan Ceban, care activează și în prezent. La moment Ion Frunză nu activează, nu au careva relații, când se întâlnesc doar se salută. Ion Macovei deținea funcția de șef a serviciului securității pieții.

Fiind audiat în ședința de judecată în instanța de apel, martorul Roșca Simion a menționat că susține declarațiile făcute în prima instanță, suplimentar nu are ce adăuga nimic. În perioada anului 2018 a activat în cadrul Inspectoratului de Poliție Râșcani.

La întrebarea procurorului a comunicat că, recomandările erau înregistrate în registru. Pe perioada 2018 pe teritoriul pieței erau foarte multe furturi, motiv din care persoanelor li se înmâna recomandări, iar persoanele semnau pentru primirea și luarea la cunoștință cu aceste recomandări. Din motiv că era verificat se întocmeau actele respective, și anume să confirme faptul că a avut discuții și persoanele au fost înștiințate. Nu are nimic achitarea arende cu actele de eliberare a recomandărilor. Nu-și amintește despre faptul dacă o persoană a achitat sau nu

arenda. La discuțiile cu doamna Arnăuț și Bradu nu a participat. Personal nu s-a ocupat de cazul dat.

- declarațiile martorului Antonina Bradu, care a declarat, că cu Elena Arnăuț a avut un conflict. Elena Arnăuț a solicitat de la ea în arendă un butic, pe care a permis de a-l închiria până urma să își aducă marfa. La momentul când a adus marfa, Elena Arnăuț nu a dorit să elibereze ghereta și ulterior a fost învinuită de faptul că a primit de la ultima bani fără recipisă. A găsit un martor, care a depus declarații, dar când organele poliției au întocmit schema și când s-a stabilit că ea nu putea vedea ceea ce se întâmplă în buticul ei din buticul său, a refuzat de declarațiile depuse. Confirmă că buticul îi aparține și dispune de toate actele necesare. Din motiv că Elena Arnăuț nu a vrut să elibereze ghereta ce îi aparține ei, prima a depus plângere atât la poliție cât și la administrația pieții, la acel moment Ion Frunză deținea funcția de șef de sector. Administrația pieții a confirmat că ghereta îi aparține, ulterior acesta a fost închis cu tot cu marfă, administrația a explicat că a stocat marfa și a cerut plata chiriei. A achitat jumătate din chirie, ulterior ce a făcut Elena Arnăuț nu cunoaște, dar după câte este la curent i-a fost restituită marfa, dar ei nu i-a restituit nimic. La poliție mergea în fiecare zi ca să afle referitor la marfă, când administrația a invocat că urmează să achite suma de 16 mii lei pentru marfă, nu a fost de acord, ulterior administrația a redus suma. La sectorul de poliție venea atât de una singură, cât și împreună, de câte ori i-au fost adresate întrebări, ea vorbea la telefon, apoi oferea răspunsurile. Nu cunoaște dacă Ion Frunză cu Elena Arnăuț au avut întâlniri separate, Ion Frunză nu i-a comunicat că a solicitat bani de la Elena Arnăuț și nici nu l-a rugat pe Ion Frunză să solicite careva sume de bani pentru ea sau pentru alte persoane.

Fiind audiată în ședința de judecată în instanța de apel, Antonina Bradu a comunicat că, declarațiile făcute în prima instanță, la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana le susține pe deplin.

La întrebarea procurorului a comunicat că, cu doamna Elena Arnăuț a avut un conflict deoarece ea a furat-o. Nu cunoaște marfa depoizată și valoarea acesteia. Cu domnul Frunză se cunoaște din activitatea de serviciu. A scris plângere pe dumnealui. Nu cunoaște dacă domnul Frunză a solicitat de la Elena Arnăuț careva sume de bani.

La întrebarea avocatului a comunicat că din partea administrației au fost solicitată achitarea și Elena Arnăuț a refuzat să achite însă ea a achitat.

Suplimentar, în cadrul examinării cauzei, partea acuzării a mai prezentat spre cercetare în susținerea învinuirii înaintate inculpatului următoarele înscrisuri:

- procesul verbal de ridicare din 19.09.2017, în cadrul căruia de la Elena Arnăuț a fost ridicat un dictofon de model „Alisten”, care conține înregistrările audio între ea și colaboratorul de poliție Ion Frunză (f.d. 105 Vol. I);

- ***procesul verbal de examinare din 19.09.2017***, potrivit căruia a fost examinat dictofonul de model „Alisten”, conținutul acestuia fiind copiat pe un CD de model „KAKTUZ” (f.d. 107 Vol. I);

- ***procesul verbal de ridicare din 26.09.2017***, potrivit căruia de la Elena Arnăuț a fost ridicat un CD de model „FREESTYLE”, pe care sunt stocate înregistrările audio între aceasta și colaboratorul de poliție Ion Frunză (f.d. 109 Vol. I);

- ***procesul verbal de examinare din 26.09.2017***, potrivit căruia au fost examinate CD-urile de model „KAKTUZ” și „FREESTYLE”, iar în cadrul examinării înregistrărilor audio a fost efectuată stenograma convorbirilor (f.d. 111-132 Vol. I);

- ***procesul verbal de ridicare din data de 27.09.2017***, potrivit căruia de la persoanele responsabile din cadrul IP Râșcani al DP mun. Chișinău a fost ridicat procesul verbal de cercetare al obiectivului destinat păstrării valorilor materiale din 04.05.2017, înregistrat cu nr. 1863 (f.d. 136 Vol. I);

- ***procesul verbal de confruntare din data de 29.09.2017***, în cadrul confruntării partea vătămată Elena Arnăuț a declarat că susține integral declarațiile date anterior iar răspunsurile oferite la întrebările apărătorului Ion Vizdoga confirmă incontestabil culpabilitatea lui Ion Frunză (f.d. 146-150 Vol. I);

- ***înregistrările audio a discuțiilor dintre Elena Arnăuț și Ion Frunză***, care constituie file-urile cu denumirile: REC005; REC008; REC009; REC023; REC024; REC027; REC030; REC035 și REC038 care sunt stocate pe un CD de model „KAKTUZ” și un CD de model „FREESTYLE” (f.d. 106, 110 Vol. I);

- ***procesul verbal de cercetare al obiectivului destinat păstrării valorilor materiale din data de 04.05.2017, înregistrat cu nr. 1863*** (f.d. 137 Vol. I).

Colegiul penal, examinând și apreciind totalitatea probelor administrate în cursul urmăririi penale, cercetate în ședința instanței de fond și readministrate în instanța de apel, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, reține că acestea sunt pertinente, concludente și utile pentru stabilirea circumstanțelor cauzei, urmând a fi apreciate în ansamblul lor și în coroborare cu toate celelalte mijloace de probă.

Conform art. 93 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală, înregistrările audio, video sunt admise în calitate de mijloace de probă.

Codul de procedură penală nu interzice folosirea în procesul penal a înregistrărilor efectuate de persoane private, până la pornirea urmăririi penale, cu un scop legitim, cum ar fi cel de a se proteja, și când acest lucru poate fi considerat în mod rezonabil necesar. Folosirea în procesul penal a unor probe obținute în afara procesului penal nu este contrară nici art. 6 CEDO, însă înregistrările trebuie analizate, în coroborare cu ansamblul materialului probator.

Instanța de apel, reiterează că conform art. 6 alin. (1) Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Aderent, art. 8 Cod de procedură penală, statuiază că, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Iar, dispozițiile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală stabilesc că sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

În urma unei analize integrale și obiective a materialului probator, rezultă indubitabil că acțiunile lui Frunză Ion nu pot fi încadrate ca fiind o infracțiune și anume cea prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal - „*Coruperea pasivă*”, individualizată prin: „*pretinderea personal de către o persoană publică de bunuri ce nu i se cuvin pentru sine și pentru o altă persoană pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșită de mai multe persoane cu estorcarea de bunuri*”.

În continuarea analizei efectuate, Colegiul penal apreciază că răspunderea penală poate fi angajată doar în măsura în care sunt întrunite condițiile prevăzute de legea penală, inclusiv existența unei fapte care, prin conținutul său obiectiv și subiectiv, se încadrează în tiparul legal al unei infracțiuni.

În acest sens, Codul penal remarcă că dispozițiile art. 51 Cod penal, consacră principiul legalității răspunderii penale, subliniind că doar persoana care a săvârșit o faptă ce prezintă caracter infracțional poate fi trasă la răspundere, iar această răspundere se întemeiază exclusiv pe vinovăția făptuitorului și pe gravitatea faptei comise.

Conform art. 52 Cod penal, pentru ca o faptă concretă să fie considerată infracțiune, este necesar ca aceasta să întrunească în mod cumulativ toate

trăsăturile esențiale stabilite de norma de incriminare, acestea fiind de natură atât obiectivă, cât și subiectivă. Aceste trăsături formează structura legală a componenței de infracțiune și constituie criteriul principal în procesul de determinare a calificării juridice. În această logică, art. 113 din același cod relevă importanța stabilirii unei corespondențe exacte între conduita incriminată și norma penală aplicabilă, operațiune care trebuie realizată cu rigoare de către organele de urmărire penală și instanțele de judecată în toate fazele procesului penal, garantându-se astfel respectarea principiului legalității incriminării și sancționării.

Având în vedere ansamblul materialului probator administrat în cauză, inclusiv analiza juridică a faptei sub toate aspectele relevante, Colegiul constată că nu se impune schimbarea soluției instanței de fond de achitare a inculpatului. Astfel, în acțiunile acestuia nu poate fi reținută încadrarea unei infracțiuni, ori nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, în special latura obiectivă și latura subiectivă.

În sensul dat vom face analiza elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală, prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal, pentru a confirma încă odată și a demonstra că soluția instanței de fond este una justificată și întemeiată.

În sensul dat, Colegiul penal urmează să analizeze elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal.

Obiectul juridic special al infracțiunii specificate îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația în strictă conformitate cu legea. Coruperea pasivă prejudiciază, în primul rând, funcționarea normală a organelor de stat și administrative, încălcând-o. Autoritatea, onestitatea, incoruptibilitatea funcționarilor de stat nu reprezintă o relație socială, normativele legale de remunerare a muncii constituind doar o componentă a activității corecte a organelor numite.

Astfel, prin obiect juridic special al infracțiunilor comise de persoane cu funcție de răspundere, inclusiv al coruperii pasive, trebuie de înțeles o relație socială concretă sau un grup de interacțiuni sociale, care vizează funcționarea corectă a unei anumite sfere (structuri) a aparatului administrativ sau a aparatului de stat.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Prin „bunuri” se are în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al

unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine; 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice.

Prin „privilegii” se înțelege, după caz: scutirea de obligații (către stat); 2) oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale. Prin „avantaje” trebuie de înțeles favorurile, scutirile de obligații sau alte foloase care ameliorează nemeritat situația în raport cu aceea pe care persoana publică o avusese înaintea comiterii infracțiunii specificată la art. 324 alin. (4) Cod penal.

Prin „oferte” înțelegem ofertele de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă. Prin „promisiuni” se înțelege asumarea obligației de a da bunuri, de a oferi servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă. O cerință obligatorie este ca bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă să nu i se cuvină persoanei publice. Se are în vedere că remunerația (promisă, oferită sau dată de corupător) nu-i este legal datorată persoanei publice.

În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, persoana publică să nu fie îndreptățită a pretinde, accepta sau primi o asemenea remunerație.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase. Modalitatea de pretindere presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Pretinderea nu implică neapărat satisfacerea pretenției formulate de făptuitor. În caz de pretindere, inițiativa întotdeauna aparține făptuitorului, care poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice mijloc de comunicare și nu este necesar ca cererea să fie astfel formulată încât să poată fi înțeleasă de oricine și este suficient ca, în raport cu împrejurările concrete ea să fie inteligibilă pentru cel căruia i se adresează. În ipoteza acceptării, inițiativa aparține corupătorului, iar acceptarea poate fi expresă sau tacită. În ipoteza din urmă acceptarea rezultă din anumite manifestări care relevă neîndoielnic acordul persoanei publice de a primi remunerația ilicită, iar acceptarea poate presupune și nerespingerea remunerației ilicite.

Acceptarea presupune consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerației ilicite etalat de către corupător. În ipoteza acceptării, inițiativa aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acțiuni săvârșite din partea corupătorului. În sensul art.324 alin.(1) Cod penal, acceptarea se poate manifesta

alternativ, prin următoarele două forme: 1) acceptarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului – consimțirea de către corupt a dării de către corupător de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului – aprobarea de către corupt a ofertei ori încuviințarea promisiunii de către corupător de a da bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

Infrațiunea prevăzută de art. 324 Cod penal este o infrațiune **formală** și se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Latura subiectivă a infrațiunii specificată la art. 324 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infrațiunii în cauză se exprimă în interesul material.

Așadar, în cazul infrațiunii de corupere pasivă, prevăzută la art. 324 Cod penal, se caracterizează prin forma de vinovăție a intenției directe. Aceasta presupune că făptuitorul a prevăzut rezultatul faptei sale, respectiv obținerea unui folos patrimonial sau nepatrimonial necuvenit, și a urmărit în mod conștient realizarea acestuia.

De asemenea, trebuie subliniat că în infrațiunile de corupție, scopul este un element esențial al laturii subiective, în cazul de față, scopul de a obține un avantaj patrimonial necuvenit, ceea ce distinge fapta de alte abateri disciplinare sau încălcări de ordin contravențional.

Subiectul infrațiunii prevăzută la alin. (4) art. 324 Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

Analiza juridică a faptei imputate inculpatului Frunză Ion, prin prisma dispozițiilor art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal – corupere pasivă, relevă că instanța de fond a reținut în mod corect că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infrațiunii, iar soluția de achitare este justificată atât în fapt, cât și în drept. Această concluzie se impune în urma examinării coroborate a stării de fapt reținute prin rechizitoriu, a probelor administrate, înregistrări audio și stenograme în colaborare cu celelalte probe, precum și a cerințelor legale pentru

angajarea răspunderii penale sub aspectul laturii obiective și subiective ale infracțiunii.

Potrivit rechizitoriului, inculpatului Frunză Ion i se impută că, în calitate de ofițer principal de sector al Sectorului de Poliție nr. 3 al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, *acționând, de comun acord și împreună cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, invocând drept temei faptul că anterior, îndeplinind acțiuni în exercitarea funcției sale, a favorizat-o pe Elena Arnăut la soluționarea unor litigii apărute în activitatea de antreprenariat a acesteia, a estorcat de la ultima pentru sine și pentru persoanele neidentificate, mijloace financiare ce nu i se cuvin în sumă de 7000 lei MDA.* Potrivit acușării, această conduită întrunește elementele infracțiunii de corupere pasivă, săvârșită de mai multe persoane și prin estorcarea de bunuri, prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Cu toate acestea, pentru a putea reține existența infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, era necesar ca ansamblul probator administrat să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența tuturor elementelor constitutive ale acesteia. În speță, acușarea a imputat inculpatului exclusiv *pretinderea* unor bunuri ce nu i se cuvin, astfel încât avea obligația de a dovedi existența unei pretinderi reale și neechivoce a sumei de 7.000 lei, existența unei legături directe între această pretindere și îndeplinirea unui act ce ține de atribuțiile de serviciu ale inculpatului, precum și intenția directă a acestuia de a obține un folos patrimonial necuvenit. Totodată, având în vedere forma agravată a învinuirii, era necesară dovedirea elementelor calificative privind săvârșirea faptei de mai multe persoane și prin estorcarea bunurilor. În lipsa unor probe certe, concludente și coroborate care să confirme aceste împrejurări, existența infracțiunii nu poate fi reținută.

În cele ce urmează, instanța de apel va analiza, prin prisma învinuirii formulate și a probelor administrate în cauză, elementele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, în vederea verificării întrunirii condițiilor de tipicitate ale faptei imputate inculpatului.

Acușatorul de stat în expunerea faptelor din rechizitoriu și în efortul de a demonstra versiunea potrivit căreia inculpatul ar fi pretins personal bunuri ce nu i se cuvin pentru sine și pentru o altă persoană pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșită de mai multe persoane cu estorcarea de bunuri, a invocat că *„în perioada de timp, începând cu luna februarie 2017 până la 12 mai 2017, activând în calitate de ofițer principal de sector al sectorului de poliție nr. 3 al Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP a MAI, numit în această funcție în baza Ordinului Șefului IGP, nr. 238ef, din 05.07.2013, în grad special – căpitan de poliție, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul penal, persoană publică, contrar*

obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statului de drept, ignorând prevederile art. 22 alin. (1) lit.a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat să respecte Constituția, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor; să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu; să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege; să respecte regulamentul intern, contrar prevederilor art.19 lit. d), e) 20 lit. b), d), 26 alin. (1) lit. a) ale Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, prin care polițistul urmează să asigure reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni și contravenții, să constate cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor; să constate contravenții și să aplice sancțiuni contravenționale potrivit legii, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului, să aibă un comportament demn, contrar pct. 15 lit. i), j) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006, prin care colaboratorul de poliție este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție, acționând, de comun acord și împreună cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, invocând drept temei faptul că anterior, îndeplinind acțiuni în exercitarea funcției sale, a favorizat-o pe Elena Arnăut la soluționarea unor litigii apărute în activitatea de antreprenoriat a acesteia, a estorcat de la ultima pentru sine și pentru persoanele neidentificate, mijloace financiare ce nu i se cuvin în sumă de 7000 lei MDA.

Din descrierea faptei imputate rezultă că acuzarea a reținut, în esență, existența unei pretinderi de bunuri ce nu se cuvin pentru sine și pentru alte persoane neidentificate, în schimbul exercitării atribuțiilor de serviciu. Cu toate acestea, Colegiul penal constată că învinuirea formulată prin rechizitoriu nu individualizează elementele esențiale ale laturii obiective a infracțiunii imputate.

Astfel, deși se susține că inculpatul ar fi pretins suma de 7.000 lei, rechizitoriul nu identifică actul concret ce ținea de atribuțiile sale de serviciu pentru a cărui îndeplinire, neîndeplinire, întârziere ori grăbire această sumă ar fi fost pretinsă. Formularea generică, „*invocând drept temei faptul că anterior, îndeplinind acțiuni în exercitarea funcției sale, a favorizat-o pe Elena Arnăut la soluționarea unor litigii apărute în activitatea de antreprenoriat a acesteia*” nu permite stabilirea conduitei funcționale ce ar fi constituit contraprestația remunerației pretinse și nici verificarea existenței legăturii dintre pretinderea imputată și exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Totodată, din descrierea faptei nu rezultă că, în gestiunea inculpatului s-ar fi aflat vreun material referitor la Elena Arnăut, asupra căreia acesta avea competența legală de a adopta ori influența o soluție. De asemenea, nu sunt descrise atribuțiile concrete pe care inculpatul urma să le exercite și nici avantajul concret pe care partea vătămată urma să îl obțină ori folosul necuvenit urmărit de inculpat în schimbul pretinsei remunerații.

Or, existența infracțiunii de corupere pasivă presupune stabilirea unei legături directe între pretinderea bunurilor ce nu se cuvin și un act concret ce ține de exercitarea atribuțiilor de serviciu ale persoanei publice. În lipsa individualizării acestui act și a scopului concret pentru care remunerația ar fi fost pretinsă, nu poate fi verificată însăși tipicitatea obiectivă a faptei imputate.

Chiar presupunând că aceste deficiențe ale învinuirii ar putea fi suplinite prin probatoriul administrat, Colegiul penal constată că nici ansamblul probelor administrate în cauză nu confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența unei pretinderi de bunuri ce nu se cuvin din partea inculpatului Frunză Ion, în accepțiunea art. 324 Cod penal.

Astfel, acuzarea și-a întemeiat concluzia privind existența pretinderii pe declarațiile părții vătămate Elena Arnăut, pe declarațiile martorilor Simion Roșca și Antonina Bradu, precum și pe înregistrările audio ale discuțiilor purtate între partea vătămată și inculpat, transpuse în stenograme. Cu toate acestea, analiza coroborată a întregului probatoriu relevă că nici declarațiile părții vătămate, nici depozițiile martorilor și nici conținutul convorbirilor înregistrate nu demonstrează, în mod cert și neechivoc, existența unei manifestări de voință a inculpatului de a solicita remiterea unei sume de bani în schimbul îndeplinirii, neîndeplinirii, întârzierii ori grăbirii unui act ce ținea de atribuțiile sale de serviciu.

Dimpotrivă, declarațiile martorilor confirmă existența conflictului dintre Elena Arnăut și Antonina Bradu, împrejurările depozitării mărfii în spațiul administrat de Piața „Calea Basarabiei” și obligația ambelor persoane de a suporta cheltuielile aferente depozitării. Astfel, partea vătămată Elena Arnăut a declarat că, după depozitarea mărfii, *„s-a adresat către dl. Vinogradov, care i-a invocat că urmează să achite plata arendei în mărime de 12 mii lei, sumă care nu a fost achitată, nu cunoaște dacă i s-a spus Antoninei Bradu să achite suma.”*. Totodată, aceasta a confirmat că marfa *„a fost depozitată în depozitul aparținând pieței”* și că a fost restituită după o perioadă îndelungată.

La rândul său, martora Antonina Bradu a confirmat existența obligației privind suportarea cheltuielilor de depozitare, declarând că administrația pieței a condiționat eliberarea mărfii de achitarea acestor cheltuieli și că ea și-a executat obligația ce îi revenea. În același sens, martorul Simion Roșca a relatat că marfa a fost păstrată în depozitul pieței aproximativ un an, iar părților li s-a comunicat că bunurile urmau să fie eliberate numai după achitarea costurilor aferente depozitării.

Aceste declarații sunt concordante cu explicațiile oferite de inculpat, potrivit cărora suma de aproximativ 7.000 lei reprezenta partea ce revenea Elenei Arnăut din cheltuielile de depozitare, și nu o remunerație pretinsă pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În consecință, ansamblul acestor depoziții conturează un context factual obiectiv, în care referirile din convorbirile purtate între inculpat și partea vătămată la suma de „6–7 mii lei” se circumscriu obligației de achitare a cheltuielilor de depozitare a mărfii, iar nu unei pretinderi de bunuri ce nu se cuvin în sensul art. 324 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal reține că, pentru existența infracțiunii de corupere pasivă, nu este suficientă constatarea existenței unor discuții privind remiterea unei sume de bani, ci este indispensabilă stabilirea scopului pentru care aceasta ar fi fost pretinsă. Or, în speță, nici rechizitoriul și nici probatoriul administrat nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că suma de 7.000 lei ar fi fost solicitată în schimbul îndeplinirii, neîndeplinirii, întârzierii ori grăbirii unui act ce ținea de atribuțiile de serviciu ale inculpatului.

Dimpotrivă, întregul context probator relevă că discuțiile dintre inculpat și partea vătămată au avut loc în legătură cu conflictul existent dintre Elena Arnăut și Antonina Bradu, depozitarea și restituirea mărfii, precum și achitarea cheltuielilor aferente depozitării. În lipsa unor probe certe care să demonstreze că remiterea sumei de bani urmărea influențarea exercitării atribuțiilor de serviciu ale inculpatului, nu poate fi reținută existența scopului specific cerut de norma de incriminare.

Prin urmare, chiar presupunând existența unor discuții referitoare la remiterea unei sume de bani, acestea nu sunt suficiente pentru întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de corupere pasivă, atât timp cât nu s-a dovedit că pretinsa remunerație reprezenta contraprestația pentru un act concret de serviciu și că inculpatul a urmărit obținerea unui folos necuvenit în legătură cu exercitarea atribuțiilor funcției sale.

În același sens, conținutul convorbirilor relevă că dialogurile dintre inculpat și Elena Arnăut s-au desfășurat pe fundalul conflictului existent între aceasta și Antonina Bradu, având ca obiect principal restituirea mărfii, achitarea cheltuielilor de depozitare și demersurile întreprinse pentru soluționarea litigiului.

Stenogramele permit cel mult formularea unor suspiciuni cu privire la semnificația unor afirmații referitoare la suma de 6-7 mii lei, însă, analizate în contextul integral al convorbirilor și în coroborare cu celelalte probe administrate, acestea nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența unei pretinderi de bunuri ce nu se cuvin în sensul art. 324 Cod penal și nici legătura acestora cu exercitarea unui act concret ce intra în atribuțiile de serviciu ale inculpatului.

Această concluzie este consolidată și de faptul că înregistrările audio și stenogramele întocmite în baza acestora nu redau integral conținutul convorbirilor purtate între inculpat și partea vătămată. Din însăși stenogramele anexate la dosar rezultă că numeroase fragmente ale dialogurilor au fost consemnate ca fiind „nedeslușite”, iar în privința unor intervale de timp s-a menționat expres că acestea „nu prezintă interes”, fără ca discuțiile respective să fie reproduse integral.

Mai mult ca atât partea vătămată Elena Arnăut în cadrul audierii în ședința de judecată a declarat, că: *„Nu toate discuțiile cu Ion Frunză au fost înregistrate, deoarece nu avea dictofonul. Din câte își amintește a înregistrat careva discuții când era cu Antonina Bradu și Ion Frunză, iar discuțiile deslușite au fost prezentate la CNA pe CD-uri, personal le-a selectat. Nu ține minte câte înregistrări au fost șterse, deoarece erau multe. Transcrierile au fost efectuate în mai multe locuri și în sectorul Telecentru și în sectorul Râșcani, transcrierile fiind efectuate în aceiași zi, dar în cel mult 2 zile. La CNA a transmis patru sau cinci CD-uri, iar dictofonul său personal nu l-a transmis. CD-urile au fost transmise procurorului, procurorului din cadrul CNA, la care s-a adresat a transmis dictofonul, la care a și rămas, dar nu își aduce aminte cum se numește procurorul. Dictofonul a fost procurat de timp de vară, iar conflictul a început în luna septembrie, înregistrările au fost efectuate de ea personal, când avea posibilitatea atunci și îl folosea.”*

În aceste condiții, conținutul convorbirilor nu poate fi analizat fragmentar sau prin desprinderea unor expresii izolate din contextul general al dialogului, întrucât o asemenea abordare este incompatibilă cu cerința aprecierii obiective și complete a probelor, prevăzută de art. 101 Cod de procedură penală. Dimpotrivă, existența unor pasaje nedeslușite și a unor secvențe nereproduse integral impune o prudență sporită în interpretarea sensului afirmațiilor atribuite inculpatului, acestea neputând constitui, prin ele însele, fundamentul unei concluzii privind existența pretinderii de bunuri ce nu se cuvin.

Colegiul relevă că, simpla percepție subiectivă a părții vătămate asupra sensului unor afirmații ori interpretarea atribuită de aceasta convorbirilor purtate cu inculpatul nu poate constitui, prin ea însăși, o probă suficientă pentru a demonstra existența *pretinderii, ca element material al laturii obiective* a infracțiunii de corupere pasivă. Existența pretinderii trebuie să rezulte din probe obiective, certe și concordante, care să demonstreze fără echivoc manifestarea de voință a persoanei publice de a solicita bunuri ce nu i se cuvin în legătură cu exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. În lipsa unor asemenea probe, iar atunci când afirmațiile denunțatorului nu sunt confirmate prin alte mijloace de probă care să înlăture orice interpretare alternativă rezonabilă, standardul de probă impus în procesul penal nu poate fi considerat atins, orice dubiu urmând a fi interpretat în favoarea inculpatului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

Totodată, Colegiul penal constată că nici partea vătămată și nici celelalte probe administrate în cauză nu permit stabilirea scopului concret pentru care suma de 7.000 lei ar fi fost pretinsă. Deși partea vătămată a susținut că inculpatul i-ar fi solicitat remiterea acestei sume, aceasta nu a indicat în mod concret care era problema juridică ce urma să fie soluționată de inculpat, ce act de serviciu urma să fie îndeplinit, neîndeplinit, întârziat ori grăbit și nici care ar fi fost consecințele refuzului de a remite suma pretinsă. Nici din conținutul rechizitoriului nu rezultă care era folosul concret pe care partea vătămată urma să îl obțină în schimbul pretinsei remunerații și nici care era conduita funcțională ce urma să constituie contraprestația acesteia. În lipsa individualizării scopului urmărit și a contraprestației pretinse, nu poate fi stabilită existența legăturii dintre eventuala solicitare a banilor și exercitarea atribuțiilor de serviciu ale inculpatului.

Colegiul penal reține că infracțiunea de corupere pasivă se săvârșește exclusiv cu intenție directă, aceasta fiind indisolubil legată de scopul obținerii unor bunuri ce nu se cuvin în schimbul îndeplinirii, neîndeplinirii, întârzierii ori grăbirii unui act ce ține de atribuțiile de serviciu ale persoanei publice. Pentru reținerea acestei forme de vinovăție este necesar ca din ansamblul probelor administrate să rezulte, în mod neechivoc, că făptuitorul a conștientizat caracterul necuvenit al folosului pretins și a urmărit obținerea acestuia ca remunerație pentru sine și pentru o altă persoană pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Or, în speță, nici conținutul învinuirii și nici probatoriul administrat nu demonstrează existența unei asemenea intenții. Dimpotrivă, din ansamblul declarațiilor și al convorbirilor purtate între inculpat și partea vătămată rezultă că discuțiile s-au desfășurat în contextul conflictului dintre Elena Arnăut și Antonina Bradu, al restituirii mărfii și al achitării cheltuielilor de depozitare/arendă, fără a se stabili, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul a urmărit obținerea unui folos patrimonial necuvenit în schimbul exercitării atribuțiilor sale de serviciu. În lipsa dovedirii scopului specific prevăzut de art.324 Cod penal, nu poate fi reținută nici existența intenției directe, cerută de lege pentru întrunirea laturii subiective a infracțiunii.

În consecință, Colegiul penal reține că materialul probator administrat în cauză nu confirmă învinuirea formulată împotriva inculpatului Frunză Ion, motiv pentru care concluzia primei instanțe privind neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b), c) Cod penal este întemeiată.

Conform art. 390 Codul de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În aceste condiții, soluția instanței de fond de achitare a inculpatului Frunză Ion în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de acuzatorul de stat în cererea de apel nu sunt de natură să infirme concluziile primei instanțe și să justifice pronunțarea unei soluții de condamnare.

Din considerentele expuse, Colegiul penal va respinge apelul declarat de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Lupașco Artur, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 februarie 2022 este legală și întemeiată, iar temeiuri de casare a sentinței nu au fost constatate.

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), art.417, art.418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Apelul declarat de acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Lupașco Artur, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 februarie 2022, adoptată în cauza penală privindu-l pe **Frunză Ion *******, se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii contestate.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecătorul

Bulhac Ion

Judecător

Pîslariuc Vitalie

Judecător

Mămăligă Natalia